

SENTÈNCIA 33-95 DE 5 D'OCTUBRE DE 1995

Robatori.- Error en l'apreciació de la prova.- Agreujament de port d'armes.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 30 de maig de 1995, en la causa 64-1/95 amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem a Jorge Manuel S.T. i Luís Augusto G.M., com autors responsables d'un delictes major de robatori de l'article 239 del Codi Penal concorrent la circumstància agreujant específica de l'article 241.a), i fent aplicació de la pena prevista a l'esmentat article 241 apartat 2, dels articles 40 i 53 així com l'article 241 modificat del Codi de Procediment Penal, a la pena pel primer de 5 anys de presó dels quals 4 anys fermes i la resta condicional, i expulsió del Principat durant DEU ANYS, i pel segon la pena de CINC ANYS DE PRESÓ, dels quals TRES ANYS FERMS I EXPULSIÓ DEL Principat durant DEU ANYS, així com per tots dos el pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a qualsevol pronunciament en concepte de responsabilitat civil. Ordenem el comís de l'arma utilitzada".

II.-RESULTANT: Que contra la sentència abans esmentada s'interposa recurs de suplicació pel lletrat Salvador Ramentol Fàbregas, en interès dels processats Jorge Manuel S.T. i Luís Augusto G.M., el qual al·lega com a motiu de suplicació: -Per error en l'apreciació de la prova(art.3.5 del Decret regulador d'aquesta instància de suplicació), sostenint que la severitat de la pena imposada en la sentència dictada pel Tribunal de Corts, resulta d'una errònia apreciació dels fets i de les proves practicades.

Observa en aquest propòsit que els processats, que han reconegut immediatament llur participació, no consta cap antecedent judicial, el "modus operandi" mostrant una manca evident de maduresa i essent el signe d'una delinqüència ocasional i d'una possibilitat de reinserció.

Estima que aquestes circumstàncies atenuants justifiquen una atenuació de la pena de presó i de la pena

d'expulsió, en particular per Jorge Manuel S.T., resident en el Principat, on la seva esposa exerceix un treball.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal demana la confirmació de la sentència per ser ajustada a Dret.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : Que el delicte major de robatori concorrent amb la circumstància agreujant de port d'armes, del qual els processats han estat declarats culpables, és possible en aplicació de l'article 241 apartat 2 del Codi Penal, una pena de presó de QUINZE ANYS.

Que el Tribunal de Corts en pronunciar contra Jorge Manuel S.T. i Luís Augusto G.M., una pena inferior a 10 ANYS al màxim legal, modificada a més a més en part per la presó condicional, ha tingut en compte, d'acord amb les disposicions de l'article 53 del Codi Penal, de l'existència de circumstàncies atenuants, lligades a llur edat, llur personalitat i llur absència d'antecedents judicials.

II.- CONSIDERANT: Que d'altra banda els processats de nacionalitat portuguesa, residents d'ençà alguns mesos solament , al moment de la comissió dels fets en el Principat on no tenien cap treball, no han manifestat cap voluntat d'integrar-se a la societat andorrana, així com ho demostra la perpetració, poc després de llur arribada, d'actes delictuosos particularment greus, i causant perjudici a l'ordre públic, d'aquesta manera és justifica la pena d'expulsió d'una durada de DEU ANYS pronunciada pel Tribunal de Corts.

III.- CONSIDERANT: Que en aquestes condicions convé de confirmar en la seva integritat la decisió presa pel Tribunal de Corts.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Desestimar el recurs de suplicació presentat en nom dels processats Jorge Manuel S.T. i Luís Augusto G.M., pel llur advocat defensor el Sr. Salvador Ramentol Fàbregas.

2-Confirmar els pronunciaments de la sentència del M.I. Tribunal de Corts dictada en la present causa el dia 30 de maig de 1995.

3-Condemnar als recurrents al pagament de les despeses processals causades pel recurs de suplicació.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.